

saa i den Omstændighed ligge et meget vejledende Moment.

Det forekommer mig i nogen Grad parodisk, at det netop er den højtærede Statsminister, som allerivrigst forfægter og gør sig til Talsmand for, at Erhvervslivet skal sanere sig selv. Hvorledes skal til Eksempel alle de insolvente Debitorer i Landmandsbanken, som opretholdes alene ved Landmåndsbankens statsgaranterede Kredit, sanere sig selv? Det vilde være interessant at faa den højtærede Statsminister Besvarelse af dette Spørgsmaal.

Borghjerg: Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, beklagede sig over, at jeg ikke anbefalede det foreliggende Lovforslag med tilstrækkelig Varme, og det samme gjorde for saa vidt den højtærede Stats- og Finansminister, og han paastod jo endogsaa, at medens vi, inden vi kendte Regeringens Stilling, da Valutakonferencens Betænkning var fremkommet, anbefalede Forslaget meget varmt, havde vi nu skiftet Standpunkt og tog saa overordentlig køligt paa det. Denne Fremstilling stemmer ikke med de virkelige Forhold. Vi har taget venligt paa Valutakonferencens Forslag og netop ønsket, at Regeringen hurtigst muligt maatte tage Initiativet til Gennemførelsen deraf. Men for os, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen, er Forslaget om en Egaliseringsfond kun et Led i de Foranstaltninger, som Valutakonferencen ønsker gennemført, idet Valutakonferencen udtrykkelig hævder, at dette Skridt ikke vil hjælpe, uden at det støttes af andre offentlige Foranstaltninger. Derfor er vi ogsaa paa dette Punkt, vi Socialdemokrater i Folketinget, i nøjeste Overensstemmelse med vore Partifæller i Konferencen. De hævder netop det samme, at der er visse Forudsætninger for, at denne Fond kan gøre den tiligtede Nytte; den maa ledsages af en Række andre offentlige Foranstaltninger. Hvad jeg her har sagt om den forholdsvist ringe Betydning af denne isolerede Foranstaltning, hvis den blot skal være isoleret, er for øvrigt ikke andet end, hvad det konservative Folkepartis Landsraadmøde enstemmigt har sagt i sin forleden vedtagne Resolution. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen maa vende sig mod sine allierede i den konservative Lejr. De siger følgende — Udtalelsen er gentagne Gange for saa vidt blevet citeret, men jeg vil gøre det ordret, som den findes i „Nationaltidende“ for i Mandags Aftes —: „Et enkelt isoleret Skridt i saa Henseende vil vise sig

ganske utilstrækkeligt.“ Altsaa, hvad hele det konservative Landsraadmøde enstemmigt siger, maa jeg vel ogsaa have Lov til at sige, uden at det bliver en Forbrydelse. Forskellen er, at jeg gør Alvor af denne Betragtning, det gør det konservative Folkeparti ikke.

Den højtærede Finansminister havde misforstaaet mig, naar han mente, at jeg havde refereret en Udtalelse af ham fra Udvalgsbehandlingen saaledes, at han havde sagt, at der ikke kom Guldindløselighed under denne Regering. Det er en Misforstaaelse af, hvad jeg har sagt fra Talerstolen her. Nej, jeg refererede, hvad han havde sagt, og som den højtærede Minister nu nøje, udførligt og meget skarpt gentog. Det glæder mig, at Forholdet nu er fremsat saaledes. Hvad jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, var, at naar han i Fremtiden gik ud og agiterede for den Form og Plan for Guldindløselighed, som han har gjort i de sidste Maaneder, saa maatte han føje til, at dette gennemføres ikke i denne Regerings Tid — jeg skal gerne tilføje: Medmindre denne Regering — og saa er jeg i fuldstændigste Overensstemmelse med den højtærede Statsminister — overlever de nuværende kaotiske Tilstande i Europa og lever saa længe, at vi har faaet fuld og væsentlig Lighed i Danmark med de Lande, som har genindført Guldmøntfoden. Det maa han tilføje, saa kan han jo se, hvor mange Vælgere der tror paa, at denne Regering vil leve saa længe.

Den højtærede Statsminister talte om, at jeg tilhørte en Menighed — naturligvis i politisk Forstand, for de religiøse Sager holder vi jo udenfor i denne Debat. Det er netop det, jeg ikke gør. Jeg tilhører et Folkeparti, det socialdemokratiske Folkeparti. Venstres Klasseparti overlader jeg gerne til de Herrer. Som selve Navnet siger, betyder Socialdemokratiet et Samfundsdemokrati, det Parti, der vil gennemføre Demokratiet, Folkestyrets Princip, ogsaa paa det sociale Omraade og vil sætte Samfundsinteresser over private Interesser. Selve Navnet udtrykker, at vi er et Folkeparti, Georgeisterne eller Retsstatsmændene og adskillige Pinstrupper — om jeg maa sige saa fra denne Talerstol, det ved jeg ikke — tilhører snarere Menigheder i snæver Forstand. Det danske Socialdemokrati gør det mindst af alle. Vi tror slet ikke paa, at Statsforanstaltninger er det eneste, der kan hjælpe. Vi tror først og fremmest paa Folkets egen Vækst, Udvikling og Modning til i Kraft af dets Organisationer og i Kraft af dets stigende Kultur og stigende poli-